

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ ТВАРИН І КЛІНІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ**

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Завідувач кафедри

 Руслан ДУБІН
« 26 » серпня 2025 р.

«ПОГОДЖЕНО»

В.о. декана факультету ветеринарної
медицини

 Катерина РОДІОНОВА
« 26 » серпня 2025 р.

«ПОГОДЖЕНО»
В.о. проректора з науково-педагогічної
та методичної роботи

 Вячеслав СЕДОВ
« 26 » серпня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

ВП ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ ТА РЕАНІМАЦІЯ СОБАК І КОТІВ

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ	ДРУГИЙ (МАГІСТЕРСЬКИЙ)
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ	21 «ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА»
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ	211 «ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА»
ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА	«ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА»
СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ	ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

ОДЕСА – 2025

Робоча програма з освітнього компонента «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» для здобувачів освітньої програми «Ветеринарна медицина» спеціальності 211 «Ветеринарна медицина» за другим (магістерським) рівнем вищої освіти

Розробник програми: Улизько С.І., кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри внутрішніх хвороб тварин та клінічної діагностики

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри внутрішніх хвороб тварин та клінічної діагностики

Протокол № 1 від 26 серпня 2025 року

Завідувач кафедри

Руслан ДУБІН

Гарант освітньої програми

Андрій ТЕЛЯТНІКОВ

1. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, рівень вищої освіти здобувача	Характеристика освітнього компонента
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 21 Ветеринарна медицина Спеціальність 211 «Ветеринарна медицина» Освітньо- професійна програма «Ветеринарна медицина»	денна форма навчання
		Вибіркова
Модулів – 1	Рівень вищої освіти другий (магістерський)	Рік підготовки:
Змістових модулів – 1		6-й
Індивідуальне науково- дослідне завдання		Семестр
		12-й
		Лекції
		16 год
Загальна кількість годин - 90		Лабораторні
		14 год
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2,0 самостійної роботи здобувача – 4,0		Практичні, семінарські
		-
		Самостійна робота
		60
		Індивідуальні завдання:
		-
	Вид контролю:	
	залік – 12 сем	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить: 30/60.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА.

Предмет вивчення освітнього компонента: «Інтенсивна терапія та реанімація тварин» – одна з спеціальних клінічних дисциплін, які формують магістра ветеринарної медицини виробничого спрямування. Для ефективної роботи майбутнього магістра лікаря-терапевта необхідні знання основних принципів початкової стабілізації і підтримання життєво важливих функцій всього організму тварини та системний підхід до найбільш часто виникаючих критичних станів. Значення дисципліни для формування магістра ветеринарної медицини зростає з уведенням спеціалізації у практику лікарів ветеринарної медицини та постійним зростанням кількості свійських тварин.

«Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» відноситься до складу вибіркового освітніх компонентів освітньо-професійної програми «Ветеринарна медицина» підготовки здобувачів вищої освіти магістерського рівня. Передумовами для вивчення освітнього компоненту «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» є формування у здобувачів вищої освіти компетентностей у сфері ветеринарної медицини.

Метою освітнього компонента є надання здобувачам вищої освіти теоретичних знань та практичних навичок із методології аналізу даних клініко-лабораторних досліджень, діагностування, та лікування найбільш часто виникаючих критичних станів у тварин. «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» – одна з спеціальних клінічних компонентів, які формують магістра ветеринарної медицини виробничого спрямування.

Для ефективної роботи майбутнього магістра лікаря-терапевта необхідні знання основних принципів початкової стабілізації і підтримання життєво важливих функцій всього організму тварини та системний підхід до найбільш часто виникаючих критичних станів. Значення дисципліни для формування магістра ветеринарної медицини зростає з уведенням спеціалізації у практику лікарів ветеринарної медицини та постійним зростанням кількості свійських тварин.

Вивчення курсу «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» ґрунтується на знаннях таких освітніх компонентів як «Клінічна діагностика хвороб тварин», «Клінічна біохімія», «Внутрішні хвороби тварин», «Клінічна фармакологія», «Патологічна фізіологія», «Порівняльна анатомія», «Токсикологія».

Завдання вивчення освітнього компонента «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів»:

- придбання сучасних знань про патогенез критичних станів і порушення гомеостазу, пов'язані з проведенням оперативного втручання;
- засвоєння сучасних засобів і методів профілактики критичних станів;

- оволодіння сучасними засобами і методами клінічної, лабораторної і інструментальної діагностики критичних станів;
- засвоєння сучасних фармакологічних і апаратно-інструментальних засобів і методів надання першої і кваліфікованої ветеринарної допомоги тваринам, що знаходяться в критичному стані;
- засвоєння клініко-фармакологічних характеристик препаратів і оволодіння проведенням раціонального вибору конкретних лікарських засобів під час лікування основних патологічних синдромів.

У результаті вивчення освітнього компонента здобувач вищої освіти повинен **знати**:

- методи дослідження хворих тварин;
- методи і техніку введення лікарських речовин;
- види і методи терапії;
- нозологію внутрішніх хвороб;
- етіологію, патогенез, етапи побудови діагнозу, синдроматику хвороб, методи діагностики, лікування і профілактики внутрішніх хвороб тварин;
- сучасні методи клінічних, лабораторних, функціональних, інструментальних та інших досліджень невідкладних станів у тварин;
- особливості системного підходу до критичних станів, які найбільш часто зустрічаються у тварин.

вміти:

- володіти сучасними клінічними підходами до пацієнтів, у яких спостерігаються ознаки критичного стану по кожній системі організму методами клініко-лабораторних, функціональних, інструментальних та інших досліджень невідкладних станів у тварин та вміти аналізувати їх результати;
- розпізнавати (діагностувати) критичні стани у дрібних домашніх тварин;
- з урахуванням етіології і патогенезу раціонально застосовувати фармакологічні та інші засоби лікування тварин у критичному стані.

3. КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

В результаті вивчення освітнього компонента «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» здобувач повинен освоїти клініко-лабораторні та інструментальні методи діагностики тварин у критичному стані; на основі результатів клінічних, лабораторних та інструментальних методів дослідження уміти поставити діагноз хвороби, диференціювати подібні захворювання; правильно визначати комплекс лікувальних заходів за невідкладних станів у тварин, обґрунтовувати їх фармакодинаміку; розробляти і впроваджувати в практику комплекс загальних профілактичних заходів; отримати навички аналізу та узагальнення матеріалів з вибраної проблеми.

Інтегральна компетентність (ІК).

Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі ветеринарної медицини, що передбачає проведення досліджень, упровадження інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності (ЗК)

Програма включає загальні компетентності (ключові навички), якими повинен володіти випускник другого циклу.

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 3. Знання та розуміння предметної галузі та професії.

ЗК 6. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК 7. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.

ЗК 8. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 9. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК 10. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами інших галузей знань/видів економічної діяльності).

ЗК 11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК 12. Прагнення до збереження навколишнього середовища

Фахові (спеціальні) компетентності (ФК):

ФК 1. Здатність встановлювати особливості будови і функціонування клітин, тканин, органів, їх систем та апаратів організму тварин різних класів і видів – ссавців, птахів, комах (бджіл), риб та інших хребетних.

ФК 2. Здатність використовувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для проведення необхідних маніпуляцій під час професійної діяльності.

ФК 3. Здатність дотримуватися правил охорони праці, асептики та антисептики під час фахової діяльності.

ФК 4. Здатність проводити клінічні дослідження з метою формулювання висновків щодо стану тварин чи встановлення діагнозу.

ФК 7. Здатність організовувати і проводити лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження й аналізувати їх результати.

ФК 8. Здатність планувати, організовувати та реалізовувати заходи з лікування тварин різних класів і видів, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби.

ФК 11. Здатність застосовувати знання з біобезпеки, біоетики та добробуту тварин у професійній діяльності.

ФК 13. Здатність розробляти стратегії профілактики хвороб різної етіології.

ФК 18. Здатність використовувати спеціалізовані програмні засоби для виконання професійних завдань.

ФК 19. Здатність здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.

Програмні результати вивчення освітнього компоненту «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів»:

РН 1. Відтворювати термінологію з компонентів освітньої програми.

РН 2. Демонструвати розуміння особливостей діяльності лікаря ветеринарної медицини та функціонування галузевих виробничих структур в сучасних умовах господарювання.

РН 3. Описувати сутність та динаміку фізикохімічних та біологічних процесів, які відбуваються в організмі тварин у нормі та за патології під впливом факторів зовнішнього середовища, дії інфекційних агентів, хірургічних та акушерсько-гінекологічних втручань.

РН 5. Упорядковувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних, профілактичних заходів та підприємницьких стратегій.

РН 6. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, передбачати вплив отриманих результатів на виробничі і технологічні процеси, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин.

РН 7. Встановлювати зв'язок між клінічними проявами захворювання та результатами лабораторних досліджень.

РН 11. Створювати в колективах атмосферу для обговорення нагальних питань з урахуванням професійної етики, позитивної соціальної та емоційної поведінки, поваги до етичних принципів та стандартів.

РН 12. Пропонувати інноваційні підходи для вирішення проблемних ситуацій професійного або соціального походження. Автономія і відповідальність.

РН 14. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі, профілактики заразних і незаразних хвороб та лікування тварин, виробничих і технологічних процесах, запроваджених у підприємствах.

4. СТРУКТУРА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

№ з/п	Т е м а	Всього, годин	В тому числі		
			Аудиторні заняття, годин		самостійна робота, годин
			лекції	лаб	
Змістовий модуль 1. Загальні питання реаніматології та інтенсивної терапії					
1	Тема 1. Корекція метаболізму та штучна вентиляція легень. Принципи інтенсивної терапії. Методи діагностики водно-електролітних порушень	9	2	1	6

2	Тема 2. Інфузійно-гемотрансфузійна терапія та параентеральне живлення. Венепункція, венесекція, катетеризація вен і артерій. Пункція перикарда і плевральної порожнини. Методи переливання крові у собак. Профілактика і лікування тромбофлебітів у собак і котів	11	2	1	8
3	Тема 3. Інгаляційна та антибактеріальна терапія. Гемодіаліз і перитонеальний діаліз. Інтубація трахеї. Тривала катетеризація сечового міхура. Тампонада носових ходів. Декомпресія, дренування і промивання шлунка і кишечника.	14	2	2	10
4	Тема 4. Патогенез шоку та принципи інтенсивної терапії. Термінальний стан. Клінічна і біологічна смерть. Клінічні ознаки та реанімація. Патогенез коми та принципи інтенсивної терапії.	7	-	1	6
5	Тема 5. Реанімація і інтенсивна терапія собак і котів під час дихальної і серцево-судинної недостатності	12	2	2	8
	Разом за змістовим модулем 1	53	8	7	38
Змістовий модуль 2. Інтенсивна терапія і невідкладна допомога					
6	Тема 6. Реанімація і інтенсивна терапія собак і котів під час ниркової і печінкової недостатності	8	2	2	4
7	Тема 7. Коагулопатичні кровотечі	6	-	2	4
8	Тема 8. Інтенсивна терапія під час гострих екзогенних отруєнь	7	2	1	4
9	Тема 9. Клінічна фізіологія і інтенсивна терапія раннього післяопераційного періоду	7	2	1	4
10	Тема 10. Невідкладна допомога під час електротравми, переохолодження, теплового удару	9	2	1	6
	Разом за змістовим модулем 2	37	8	7	22
	В с ь о г о:	90	16	14	60

5. ЗМІСТ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

5.1. ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

Змістовий модуль 1. Загальні питання реаніматології та інтенсивної терапії

Тема 1. Корекція метаболізму та штучна вентиляція легень. Принципи інтенсивної терапії. Методи діагностики водно-електролітних порушень.

Тема 2. Інфузійно-гемотрансфузійна терапія та параентеральне живлення. Венепункція, венесекція, катетеризація вен і артерій. Пункція перикарда і плевральної порожнини. Методи переливання крові у собак. Профілактика і лікування тромбофлебітів у собак і котів.

Тема 3. Інгаляційна та антибактеріальна терапія. Гемодіаліз і перитонеальний діаліз. Інтубація трахеї. Тривала катетеризація сечового міхура. Тампонада носових ходів. Декомпресія, дренування і промивання шлунка і кишечника.

Тема 4. Патогенез шоку та принципи інтенсивної терапії. Термінальний стан. Клінічна і біологічна смерть. Клінічні ознаки та реанімація. Патогенез коми та принципи інтенсивної терапії.

Тема 5. Реанімація і інтенсивна терапія собак і кішок під час дихальної і серцево-судинної недостатності. Клінічний перебіг гострої дихальної недостатності та лікування її окремих видів. Етіологія, патогенез та лікування серцево-судинної недостатності.

Змістовий модуль 2. Інтенсивна терапія і невідкладна допомога

Тема 6. Реанімація і інтенсивна терапія собак і котів під час ниркової і печінкової недостатності.

Тема 7. Коагулопатичні кровотечі.

Тема 8. Інтенсивна терапія під час гострих екзогенних отруєнь.

Тема 9. Клінічна фізіологія і інтенсивна терапія раннього післяопераційного періоду.

Тема 10. Невідкладна допомога під час електротравми, переохолодження, теплового удару.

5.2. ТЕОРЕТИЧНИЙ ЗМІСТ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ (КУРС ЛЕКЦІЙ)

Номер теми	Тема та анотація лекції	Обсяг, год
1	Корекція метаболізму та штучна вентиляція легень. Водно-електролітний обмін та його порушення. Корекція енергетичного балансу, кислотно-основного стану, ацидозу, алкалозу, водно-електролітних порушень. Штучна вентиляція легень	2
2	Інфузійно-гемотрансфузійна терапія та параентеральне живлення. Гемотрансфузія та реінфузія крові. Інфузійно- трансфузійна тактика під час важких захворювань.	2
3	Інгаляційна та антибактеріальна терапія. Гемодіаліз і перитонеальний діаліз. Безперервний, фракційний та рециркулярний діаліз. Профілактика і лікування пролежнів.	2
4	Реанімація і інтенсивна терапія собак і котів під час дихальної і серцево-судинної недостатності. Клінічний перебіг гострої дихальної недостатності та лікування її окремих видів. Етіологія, патогенез та лікування серцево-судинної недостатності.	2
5	Реанімація і інтенсивна терапія собак і котів під час ниркової і	2

	печінкової недостатності. Етіологія, патогенез та лікування ниркової і печінкової недостатності.	
6	Інтенсивна терапія під час гострих екзогенних отруєнь. Періоди і клінічний перебіг екзогенних отруєнь. Антидоти. Невідкладна допомога.	2
7	Клінічна фізіологія і інтенсивна терапія раннього післяопераційного періоду.	2
8	Невідкладна допомога під час електротравми, переохолодження, теплового удару.	2
	Всього:	16

5.3. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

№ заняття	Тема заняття та її основний зміст	Обсяг, год
1	Принципи інтенсивної терапії. Корекція метаболізму. Клінічний прояв дегідратації та порушень водно-електролітного балансу. Електролітний склад кристалоїдних розчинів для інфузійної терапії.	2
2	Венепункція, венесекція, катетеризація вен і артерій. Техніка проведення та показання.	1
3	Пункція перикарда і плевральної порожнини. Техніка проведення та показання.	1
4	Інтубація трахеї. Трахеостомія. Тривала катетеризація сечового міхура. Тампонада носових ходів. Техніка проведення та показання.	2
5	Декомпресія, дренування і промивання шлунка і кишечника. Техніка проведення.	1
6	Реанімація та інтенсивна терапія під час дихальної недостатності	1
7	Реанімація та інтенсивна терапія під час серцево-судинної недостатності	2
8	Реанімація та інтенсивна терапія під час печінкової і ниркової недостатності	1
9	Коагулопатичні кровотечі. Їх види та стадії перебігу. Методи дослідження системи гемостазу. Судинно-тромбоцитарний та коагуляційний гемостаз. Терапія коагулопатичних кровотеч.	2
10	Інтенсивна терапія під час гострих екзогенних отруєнь. Невідкладна допомога під час отруєнь.	1
	Всього	14

5.4. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ теми	Назва теми та окремих питань з неї, винесених на самостійне вивчення	Обсяг, год.
1	Методи діагностики водноелектролітних порушень	4
2	Методи переливання крові у собак;	4
3	Методи проведення перитонеального діалізу	4
4	Ускладнення під час проведення перитонеального діалізу	4

5	Профілактика і лікування тромбофлебітів у собак і кішок	4
6	Термінальний стан. Клінічна і біологічна смерть. Клінічні ознаки та реанімація	4
7	Патогенез шоку та принципи інтенсивної терапії	4
8	Патогенез коми та принципи інтенсивної терапії	4
9	Клінічна фізіологія і інтенсивна терапія раннього післяопераційного періоду	4
10	Патогенез і особливості перебігу гострої дихальної недостатності	4
11	Невідкладна допомога під час електротравми	4
12	Невідкладна допомога під час переохолодження	4
13	Невідкладна допомога під час теплового удару	4
14	Клінічна фізіологія гемостазу. Синдром диссемінованого внутрішньосудинного згортання;	4
15	Періоди перебігу екзогенних отруєнь.	4
	В с ь о г о:	60

5.5. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Індивідуальне навчально-дослідне завдання є формою індивідуально-консультативної роботи викладача зі здобувачами вищої освіти, яка здійснюється за графіком індивідуально-консультативної роботи.

Програмою освітнього компоненту «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» передбачається виконання здобувачами вищої освіти презентації і виконується під керівництвом науково-педагогічного працівника.

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Основними методами досягненням навчальних цілей є застосування способів спільної роботи викладача і здобувачів вищої освіти, спрямовані на засвоєння здобувачами теоретичних знань, придбання практичних навичок і умінь, розвиток у них пізнавальних здібностей, формування високих моральних, ділових та професійних якостей.

Лекції.

Лабораторні заняття:

- робота з пацієнтом;
- робота з лабораторним обладнанням;

Самостійна робота:

- підбор матеріалу по темі або питанню;
- опрацювання та конспектування матеріалу.

Освітній компонент «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» вивчається протягом одного семестру. Заняття з освітнього компонента проводяться по модульній системі.

Відповідність програмних результатів та методів навчання зазначено у таб.1.

Таблиця 1.

Відповідність програмних результатів та методів навчання

Результати навчання	Методи навчання
ПРН 1. Знати і грамотно використовувати термінологію ветеринарної медицини.	Словесні: розповідь, бесіда, пояснення. Іноваційні: робота в групах.
ПРН 2. Використовувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних і підприємницьких стратегій.	Словесні: бесіда, пояснення. Іноваційні: робота в групах.
ПРН 4. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, приймати рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин.	Практичні: лабораторна робота, практична робота, робота в клініці.
ПРН 5. Установлювати зв'язок між клінічними проявами захворювання та результатами лабораторних досліджень.	Словесні : пояснення, Наочні: демонстрація, спостереження. Практична робота: лабораторна робота.
ПРН 7. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі та лікування тварин, профілактики заразних і незаразних хвороб, а також виробничих і технологічних процесів на підприємствах з утримання, розведення чи експлуатації тварин різних класів і видів.	Словесні: пояснення бесіда. Іноваційні: робота в групах. Практичні: практична робота, робота в клініці.
ПРН 10. Пропонувати та використовувати доцільні інноваційні методи і підходи вирішення проблемних ситуацій професійного походження.	Іноваційні: робота в групах. Наочні: ілюстрація, демонстрація. Пояснення.
ПРН 15. Знати правила зберігання різних фармацевтичних засобів та біопрепаратів, шляхів їх ентерального чи парентерального застосування, розуміти механізм їх дії, взаємодії та комплексної дії на організм тварин.	Словесні: пояснення, інструктаж. Демонстрація.
ПРН 18. Здійснювати облікову звітність під час фахової діяльності.	Наочні: ілюстрація, демонстрація. Практичні: лабораторна робота.
ПРН 19. Здійснювати просвітницьку діяльність серед працівників галузі та населення.	Словесні: розповідь, пояснення, бесіда.

7. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Оцінювання знань здобувачів з освітнього компонента «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» здійснюється у формі поточного,

модульного (рубіжного) та підсумкового контролів, які передбачені «Положенням про систему оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова редакція), затвердженим наказом ректора ОДАУ №106-заг від 30.04.2025р.

Якість засвоєння змісту освітнього компоненту (незалежно від форми контролю) в Університеті **оцінюється** за 100-бальною шкалою з наступним переведенням у національну шкалу (чотирибальну – «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» чи вербальну – «зараховано», «незараховано») та шкалу ECTS згідно з таблицею 2.

Таблиця 2

Шкала оцінювання: національна та ECTS

СУМА БАЛІВ	ОЦІНКА ECTS	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ	
		екзамен	залік
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно	не зараховано
1-34	F		

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання наведена в таблиці 3.

Реалізація основних завдань оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти в Університеті досягається системними підходами до оцінювання та комплексністю застосування різних видів контролю.

Поточний контроль – це оцінка роботи здобувачів вищої освіти за всіма видами аудиторної занять (лекції, лабораторно-практичні заняття) та самостійної роботи, яка відображає навчальні досягнення здобувачів в освоєнні програмного матеріалу компонента. Форму проведення поточного контролю під час навчальних занять визначає викладач.

Модульний контроль успішності здобувачів вищої освіти здійснюється для перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу в кінці кожного навчального модуля (змістовного). Основні завдання модульного контролю полягають у підвищенні мотивації здобувачів вищої освіти до опанування навчального матеріалу, активізації спільної систематичної роботи викладачів і здобувачів вищої освіти упродовж семестру, а також в удосконаленні рівня організації освітнього процесу в Університеті.

Змістовий модуль (модуль) – запланована сукупність тем, що реалізується відповідними формами навчального процесу та підлягає модульному контролю. Модульний контроль проводиться за розкладом аудиторних занять у формі за рішенням кафедри. До модульного контролю допускаються здобувачі вищої освіти, які виконали індивідуальний навчальний

план, тобто передбачені в конкретному змістовому модулі всі види навчальної роботи. Бал за модуль розраховується з урахуванням балів за поточний контроль і модульну контрольну роботу. Оцінювання поточного та модульного контролів здійснюється за 100-бальною шкалою з подальшим переведенням у національну шкалу та шкалу ECTS (табл.2.).

Здобувач вищої освіти, який не брав участь у виконанні всіх видів робіт, передбачених робочою програмою або не склав модульний контроль, має право на його відпрацювання, відповідно до графіку відпрацювань, затвердженого кафедрою внутрішніх хвороб тварин та клінічної діагностики.

З метою підвищення мотивації до систематичної активної роботи протягом усього періоду навчання за відповідним освітнім рівнем вищої освіти, переорієнтацією їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, умінь та навичок; систематизації знань та активне їх засвоєння упродовж навчального року; подолання елементів суб'єктивізму під час оцінювання знань в Університеті передбачена накопичувальна система оцінювання знань здобувачів вищої освіти. Розрахунок балів за поточний контроль та заохочувальні види робіт визначаються кафедрою та робочою програмою.

За накопичувальною системою підсумкова оцінка в балах з освітнього компонента розраховується як сума балів отриманих здобувачем вищої освіти за змістові модулі, відвідування на заняттях та за додаткові види робіт з компонента (активна участь в роботі наукового гуртка кафедри, підготовка реферату і виступ з ним на семінарі, конференції, і т.і., доповідь на науковій студентській конференції, призове місце в олімпіаді, підготовка наукової публікації, виконання індивідуального завдання, участь у вдосконаленні навчально-методичної бази кафедри тощо)(табл.4.).

Таблиця 3.

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ECTS	Значення оцінки ECTS	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік
1	2	3	4	5	6	7
90 - 100	A	відмінно	Здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили	Високий (творчий)	відмінно	зараховано
82 - 89	B	дуже добре	Здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	
74 - 81	C	добре	Здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок			

1	2	3	4	5	6	7
64 - 73	D	задовільно	Здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих	Середній (репродуктивний)	задовільно	
60 - 63	E	достатньо	Здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні			
35 - 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	Низький (рецептивно-продуктивний)	незадовільно	не зараховано
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів			

Підсумковий контроль – інтегроване оцінювання результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах за національною шкалою і шкалою ЄКТС, яке включає семестровий контроль та атестацію здобувача.

Таблиця 4

Оцінювання освітнього компонента

Бал за модулі (змістовні модулі) (всього 0-90)	Бал за відвідування (всього 0-5)	Бал заохочувальний (всього – 0-5)
Модуль 1	0-10% пропусків – 5 балів	доповідь на науковій студентській конференції
Модуль 2	10%-20% пропусків – 4 бали	активна участь в роботі наукового гуртка кафедри
.....	20%-40% пропусків – 3 бали	підготовка реферату і виступ з ним на семінарі, конференції і т.п.
	40%-60% пропусків – 2 бали	призове місце в олімпіаді
	60%-80% пропусків – 1 бал	підготовка наукової публікації
	більше 80% пропусків – 0 балів	виконання індивідуального завдання участь у вдосконаленні навчально-методичної бази кафедри

Максимально можлива оцінка за знання програмного матеріалу освітнього компонента становить 100 балів (табл.5):

- модульний контроль – до 90 балів,
- бал за відвідування занять – до 5 балів,
- бал за додаткові види робіт з вивчення освітнього компонента до 5

балів.

Таблиця 5

Оцінювання освітнього компонента (від 0 до 100 балів)

Бал за змістовні модулі (БЗМ) (всього 0-90)										Бал за відвіду- вання (всього 0-5)	Бал заохочу - вальни й (всього - 5)	Сума
Змістовний модуль 1 (ЗМ1)					Змістовний модуль 2 (ЗМ2)					0-5	0-5	100
Поточний контроль - 45					Поточний контроль - 45							
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10			
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9			
Модульний контроль -45					Модульний контроль - 45							
БЗМ = (ЗМ1 + ЗМ2): 2												

* T1,T2,T3.....- теми занять

Відповідно до «Положення про систему оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти в Одеському державному аграрному університеті» (нова редакція), затвердженим наказом ректора ОДАУ №106-заг. від 30.04.2025р.

здобувач вищої освіти має право на автоматичне зарахування відповідних балів за освітній компонент, підвищити оцінку з освітнього компонента, право на перескладання підсумкового контролю з освітнього компонента.

У випадках конфліктної ситуації за мотивованою заявою здобувача вищої освіти чи викладача, деканом факультету/директором інституту створюється комісія для приймання підсумкового контролю, до якої входять завідувач кафедри (провідний викладач) і викладачі відповідної кафедри, представники деканату та органу студентського самоврядування.

8. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Методичні вказівки до самостійної роботи з освітнього компоненту «Внутрішні хвороби тварин» для студентів спеціальності 211 «Ветеринарна медицина» «Проблемні ситуації для підготовки лікаря ветеринарної медицини з внутрішніх хвороб тварин. Улизько С.І. Одеса: ОДАУ, 2018.34с.
2. Методичні рекомендації до самостійного вивчення освітнього компоненту «Інтенсивна терапія та реанімація собак і котів» для магістрів спеціальності 811010101 «Ветеринарна медицина» за видами ОДАУ. 2015. 51 с.
3. Синдроми найбільш поширених внутрішніх хвороб тварин для здобувачів вищої освіти на пряму підготовки 8.110101 «Ветеринарна медицина» Улизько С.І. Одеса, ОДАУ, 2020. 32с.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Внутрішні хвороби тварин. В.І. Левченко, І.П. Кондрахін, В.В. Влізло та ін.; За ред. В.І. Левченка. Біла Церква, 2012. Ч.1. 528 с.
2. Внутрішні хвороби тварин В.І. Левченко, І.П. Кондрахін, В.В. Влізло та ін.; за ред. В.І. Левченка. Біла Церква. 2001. Ч.2. 544 с.
3. Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин. В.І. Левченко, В.В. Влізло, І.П. Кондрахін, В.В. Лисенко та ін: за ред В.І. Левченк. Біла Церква, БДАУ, 2004. 608 с.
4. Німанд Х. Р., Сутер П.Ф. Практичний посібник для ветеринарних лікарів (організація ветеринарної клініки, обстеження, діагностика захворювань, лікування) 8е вид. / Пер. з німецької., 2ге видання. «Акваріумпринт», 2008. 816 с.

5. Диспансеризація службових собак: Методичні рекомендації. В.І. Левченко, В.П. Квасоля, В.І. Головаха, О.А. Дикий. Біла Церква, 2008. 78 с.
6. Старченков С.В. Хвороби дрібних тварин: діагностика, лікування, профілактика. Серія "Підручники для вузів". Лань, 1999. 512 с.
7. Хмельницький Г.О., Хоменко В.С., Канюка О.І. Ветеринарна фармакологія. Харків: Паритет, 1995. 480 с.

Допоміжна

1. Ветеринарна клінічна біохімія М.І. Карташов, О.П. Тимошенко, Д.В. Кібкало та ін.; за ред. М.І. Карташова та О.П. Тимошенко. Харків: Еспада, 2010. 400 с.
2. Клінічна ветеринарна фармакологія: Навч. посібник. За ред. О.І. Канюки. Одеса: Астропринт, 2006. 296 с.
3. Методи лабораторної клінічної діагностики хвороб тварин В. І. Левченко, В. І. Головаха, І. П. Кондрахін та ін. за ред. В. І. Левченка. Київ. : Аграрна освіта, 2010. 437 с.
4. Комп'ютерна, магнітно-резонансна томографія та інші сучасні методи діагностики у ветеринарній медицині дрібних тварин. Навч. посіб. для студент. вищ. навч. закл. Локес П.І., Стовба В.Г., Кравченко С.О., та ін. Полтава : Довкілля. Київ., 2011. 148 с.
5. Локес П.І. Рентгенівська діагностика хвороб дрібних тварин. Локес П.І., Стовба В.Г., Каришева Л.П. Полтава: Камелот, 2006. 152 с.
6. Козачок В.С. Клінічне дослідження екзотичних тварин: Навчальний посібник. В.С. Козачок, О.О. Скиба, М.І. Цвіліховський. Київ.: Арістей, 2010. – 252 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. <https://vetpharma.org/> Науково-практичний журнал з ветеринарії